

Vidgen (29353/06, 10 juli 2012)

Het Hof oordeelde dat het recht van verzoeker op een eerlijk proces was geschonden, omdat hij enkel was veroordeeld op basis van verklaringen van een getuige die niet onderzocht konden worden wegens het zwijgen van de betreffende getuige op zitting (artikel 6 lid 1 en 3(d) EVRM).

Verzoeker werd na zijn straf te hebben uitgezeten vrijgelaten. Hij diende een herzieningsverzoek in dat door de Hoge Raad op 4 juni 2013 werd ingewilligd. De zaak werd terugverwezen naar het gerechtshof 's-Hertogenbosch, een ander gerechtshof dan het gerechtshof dat eerder had beslist op het hoger beroep van verzoeker. Op 28 oktober 2015 wees het gerechtshof zijn arrest. Het gerechtshof had één van de getuigen gehoord in het bijzijn van de raadsman van verzoeker. De getuige kon zich niet langer beroepen op zijn verschoningsrecht en de verdediging had de mogelijkheid hem te ondervragen en tijdens de ondervraging te observeren. Dat de getuige verklaarde zich niet veel meer te kunnen herinneren en dat de verdediging de getuige pas na vijftien jaar had kunnen ondervragen, bracht volgens het gerechtshof geen inbreuk mee op het recht op een eerlijk proces van verzoeker. Het gerechtshof had de geloofwaardigheid van de getuige naar behoren onderzocht en achtte hem geloofwaardig. Het gerechtshof oordeelde voorts dat er voldoende bewijs was om verzoeker te veroordelen voor het medeplegen van opzettelijke handelen in strijd met de Opiumwet. Verzoeker stelde hierop cassatie in bij de Hoge Raad. De regering stelde het Comité van Ministers in een *Action Plan* van 3 november 2016 hiervan op de hoogte en gaf aan het Comité nader te zullen informeren over de uitkomst van die procedure.

In het vervolg op 23 oktober 2017 ingediende *Action Report* wordt bericht dat de Hoge Raad bij arrest van 6 juni 2017 oordeelde dat het gerechtshof met zijn oordeel dat sprake is geweest van een eerlijk proces geen blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en dat dit oordeel niet onvoldoende begrijpelijk moet worden geacht. Wel vernietigde de Hoge Raad de uitspraak van het gerechtshof voor zover deze de aan verzoeker opgelegde straf betrof en verkortte deze straf met zes maanden. Voorts wordt in het *Action Report* aangegeven dat de Hoge Raad op 4 juli 2017 een aantal arresten heeft gewezen, waarin – in het licht van de jurisprudentie van het Hof – verdere verduidelijking is geboden over de verhouding tussen de voorwaarden die worden gesteld aan een verzoek om een getuige op te roepen en te horen en het recht van een verdachte op een eerlijk proces als bedoeld in artikel 6 EVRM.
